

David Procházka

První kroky s internetem

Jak si vybrat vhodné připojení
k internetu

Založení a ovládání e-mailové
schránky

Práce s ICQ a komunitními sítěmi
(Facebook a Twitter)

Nakupování a dražby
na internetu

Vlastní webové stránky
snadno a rychle

3., aktualizované vydání

GRADA

SNADNO RYCHLE

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude **trestně stíháno**.

Používání elektronické verze knihy je umožněno jen osobě, která ji legálně nabyla a jen pro její osobní a vnitřní potřeby v rozsahu stanoveném autorským zákonem. Elektronická kniha je datový soubor, který lze užívat pouze v takové formě, v jaké jej lze stáhnout s portálu. Jakékoliv neoprávněné užití elektronické knihy nebo její části, spočívající např. v kopírování, úpravách, prodeji, pronajímání, půjčování, sdělování veřejnosti nebo jakémkoliv druhu obchodování nebo neobchodního šíření je zakázáno! Zejména je zakázána jakákoliv konverze datového souboru nebo extrakce části nebo celého textu, umísťování textu na servery, ze kterých je možno tento soubor dále stahovat, přitom není rozhodující, kdo takovéto sdílení umožnil. Je zakázáno sdělování údajů o uživatelském účtu jiným osobám, zasahování do technických prostředků, které chrání elektronickou knihu, případně omezují rozsah jejího užití. Uživatel také není oprávněn jakkoliv testovat, zkoušet či obcházet technické zabezpečení elektronické knihy.

Copyright © Grada Publishing, a.s.

První kroky s internetem

David Procházka

3., aktualizované vydání

Vydala Grada Publishing, a.s.
U Průhonu 22, Praha 7
jako svou 3884. publikaci

Odpovědný redaktor Dušan Mikeš
Sazba Dušan Mikeš
Návrh a grafická úprava obálky Vojtěch Kočí
Počet stran 112
První vydání, Praha 2010

© Grada Publishing, a.s., 2010
Cover Photo © fotobanka allphoto

V knize použité názvy programových produktů, firem apod. mohou být ochrannými známkami nebo registrovanými ochrannými známkami příslušných vlastníků.

Vytiskly Tiskárny Havlíčkův Brod, a.s.
Husova ulice 1881, Havlíčkův Brod

ISBN 978-80-247-3255-8 (tištěná verze)
ISBN 978-80-247-6486-3 (elektronická verze ve formátu PDF)
© Grada Publishing, a.s. 2011

Obsah

Úvod	10
O autorovi.....	10
1. Úvod do světa internetu	11
1.1 Co je to vlastně internet	11
1.2 Historie internetu	11
Důležité mezníky ve vývoji internetu	12
1.3 Jak internet funguje	12
Internetový protokol TCP/IP	12
Identifikace počítačů v internetu	13
Protokol HTTP – hypertext	15
WWW a brouzdání.....	15
Další internetové služby, protokoly a aplikace	15
1.4 Co je potřeba ke zprovoznění internetu na všem PC	18
1.5 Na co si dát na internetu pozor	18
Viry	18
Spyware.....	19
Spam.....	20
Phishing neboli podvodné stránky.....	20
Hoax	21
2. Připojení k internetu	22
2.1 Připojení na míru	22
Základní parametry internetového připojení.....	22
Typy internetového připojení	25
2.2 Připojení mimo domov či kancelář	27
3. Práce s internetovým prohlížečem	28
3.1 Nejpoužívanější internetové prohlížeče	28
Internet Explorer.....	29
Mozilla Firefox.....	29
Opera	30
3.2 Základní ovládání prohlížeče	30
Vpřed a Zpět	31
Panel Adresa a Vyhledávání.....	31
Hlavní nabídka.....	31
Oblíbené položky, Historie a RSS kanály	31
Záložky	31
Domovská stránka a tisk	32
Nabídka Stránka a Nástroje.....	32

Zbýlé prvky	32
3.3 Panel Adresa.....	32
3.4 Procházení webových stránek	33
3.5 Vyhledávání informací v okně prohlížeče.....	33
3.6 Záložky – kouzlo surfování.....	33
Otevření nové karty a její zavření	34
Práce se skupinami karet.....	34
Ukončení prohlížeče tak, aby si pamatoval rozložení karet	34
3.7 Oblíbené položky – klíč k vašim favoritům.....	34
Uspořádání oblíbených položek.....	35
Sdílení oblíbených položek.....	35
3.8 Historie – paměť navštívených stránek.....	36
3.9 Informační kanály – klíč k aktuálním informacím.....	36
Přidání informačního kanálu do MSIE.....	37
Nastavení RSS kanálů, automatická aktualizace	37
Formáty informačních kanálů	38
3.10 Tisk webových dokumentů	38
Přímý tisk a základní nastavení	38
Náhled a podrobnější nastavení	38
Tisk obrázků	40
3.11 Klávesové zkratky, které vám zjednoduší život	40
4. Nastavení internetového prohlížeče k obrazu svému	41
4.1 Obecné	41
Domovská stránka	41
Odstranění historických dat.....	41
Nastavení ukládání historie procházení	42
Hledání.....	42
Záložky	42
Vzhled	42
Jazyky.....	43
Písmo	43
4.2 Zabezpečení.....	43
Zóna internetu	44
Zóna intranetu	44
Důvěryhodné servery a servery s omezeným přístupem.....	44
4.3 Osobní údaje.....	44
Blokování automaticky otevíraných oken	45
4.4 Obsah.....	46
Poradce hodnocením obsahu.....	46
Certifikáty.....	46
Automatické dokončování.....	46
Informační kanály	46
4.5 Připojení.....	47

Připojení k internetu.....	47
Nastavení místní sítě.....	47
4.6 Programy	47
Internetové programy	48
Výchozí prohlížeč.....	48
Doplňky pro Internet Explorer	48
4.7 Upřesnit	48
5. Elektronická pošta.....	50
5.1 Přehled freemailových služeb	50
Seznam.cz.....	51
Centrum.cz.....	51
Atlas.cz	51
Gmail.com	52
5.2 Kdo zaplatí, může mít kvalitnější a spolehlivější e-mail.....	52
5.3 Zakládáme e-mail krok za krokem	53
5.4 Píšeme e-mail, vkládáme přílohy.....	54
5.5 Využíváme e-mailového klienta.....	55
Vytvoření vlastního podpisu e-mailů.....	55
5.6 Přesměrování na mobil a další služby	56
6. Komunikace v reálném čase	57
6.1 Sociální sítě.....	57
Facebook	57
Twitter	59
Google Orkut	60
6.2 Chat a chatování	61
Jak to funguje v praxi	61
Přehled největších chatovacích serverů.....	61
6.3 Instant Messaging.....	63
Hlavní výhody služeb rychlých zpráv.....	63
Pohled do historie IM.....	63
Typy IM sítí	64
ICQ u nás vede.....	65
Alternativní klienti ICQ	67
6.4 VoIP telefonie	67
Základem je komunikační protokol	68
Za peníze nebo zadarmo	68
Z PC na pevnou linku i na mobil zdarma.....	68
Bezplatná komunikace z PC do PC	68
Přehled bezplatných VoIP sítí	68
Skype je v ČR jedničkou.....	69

7. Nákupy na internetu	72
7.1 Vyhledejte si nejlepší cenu	72
7.2 Nakupujeme v e-shopu	73
Jak zaplatit	73
Cestou necestou	73
Jak rozeznat poctivý e-shop od nepoctivého?	73
7.3 Praktický nákup	73
Krok za krokem k pokladně	74
7.4 Internetové obchodní domy	75
7.5 Nákup v zahraničí	75
Proč nakupovat přes internet v zahraničí	75
7.6 Internetové aukce	76
České aukční servery	76
Dražíme v praxi	78
Nákup na zahraniční aukci	79
eBay se představuje	79
Nákup krok za krokem	81
Jaké jsou ceny a nejžádanější zboží	82
Aukro shopy: nová možnost prodeje	83
7.7 Inzertní portály	85
Orientace v inzertních portálech	85
Práce s inzercí, vkládání inzerátů	86
8. Najděte místo pro webové stránky	88
8.1 Co je to webhosting	88
8.2 Platit za webhosting nebo nikoli	88
8.3 Přehled bezplatných webhostingových služeb	89
Pípní	89
KGB	89
Profitux	89
Hosting Zdarma	89
8.4 Jak vytvořit webovou stránku	90
Editory webových stránek	91
Vytváříme první webovou stránku	91
8.5 Zdroje informací ke tvorbě webů	91
JakPsátWeb	92
JakNaWeb	92
Klepal	93
Java Tatoušek	93
8.6 Jak umístit webovou stránku na internet	93
9. Zajímavé internetové služby	95
9.1 Úschovny dat	95
Úschovna	95

CZShare	96
Depo	96
Edisk	96
Box	96
9.2 Download servery	96
Stahuj	96
Slunečnice	96
Gigamania	96
Studna	97
9.3 Humoristické weby a srandičky	97
9.4 Pohled na zeměkouli z vesmíru	98
9.5 Převod souborů přímo na internetu	99
Media-Convert	99
Zamzar	99
Neevia Technology	99
9.6 Stahování z Rapidshare	99
Jednoduché vyhledání obsahu	100
Použijte downloader	101
9.7 Kupujeme ojetý automobil přes internet	102
Tipcars v ČR kraluje	102
Výhodný dovoz ze zahraničí	103
Aukro	103
Ověření původu vozidla	103
Z čeho vybírat	105
9.8 Pojištění vozidla přes internet	105
Top Pojištění	106
Pojištění.com	106
Pojištění.cz	106
Pojištění online	107
Direct	107
Rejstřík	108

Úvod

Internet bylo před několika léty doslova kouzelné slovo, jehož význam nebyl širší veřejnosti příliš znám. Dnes je situace poněkud jiná, vývoj šel dále a lidé, kteří se počítačům zdaleka vyhýbali, je již nějakou dobu mají doma. Stejně tak je tomu v případě internetu, rozšíření mezi uživateli bylo pozvolné, ale dnes je dostupný širokým masám. Jako informační zdroj slouží internet milionům uživatelů na celém světě.

Tato publikace si klade za cíl seznámit čtenáře s internetem jako takovým, tedy s tím, jak vznikal, jak funguje dnes, jak se na něj připojit a jak jej využívat. Předpokládáme tedy, že máte elementární znalosti ovládání počítače. Svou pozornost budeme ubírat k operačnímu systému Windows, jakožto nejrozšířenějšímu systému mezi obyvateli České republiky. Kromě základních informací se dozvíte také jak dostat z internetu požadované informace, jak využívat pokročilé služby nebo jak využívat internetové obchody k nákupům. Snad vám kniha poslouží jako vstup do světa internetu, jako základní stavební kámen dalších znalostí.

O autorovi

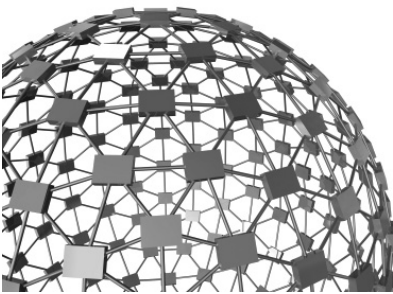
David Procházka je vývojář specializovaných a průmyslových aplikací ve společnosti VÍTKOVICE ITS a.s., která spadá do skupiny VÍTKOVICE MACHINERY GROUP. V rámci své pracovní náplně pracuje s databázemi Oracle, MSSQL, Firebird a MySQL. Dále spravuje holdinový intranet a webové prezentace více než čtyřiceti dceřiných společností holdingu. Autor absolvoval řadu školení, je držitelem certifikátů a účastní se meetingů v oblasti databází a programování. Mimo tuto činnost je také autorem několika odborných publikací a stovek článků v IT magazínech a na internetu.

1. Úvod do světa internetu

Internet je velmi rozsáhlá počítačová síť, jejíž hierarchie se řídí určitými pravidly. V minulosti byl výsadou akademických a vědeckých pracovníků, běžní uživatelé se k jeho obsahu dostali jen výjimečně. Dnes jej používají děti, studenti, rodiny, důchodci, prostě všichni, kteří chtějí informovat a být informováni. Nemalé procento uživatelů internetu tvoří lidé, kteří chtějí komunikovat, přičemž internet jim poskytuje levnou a pohodlnou cestu ke spojení s celým světem.

1.1 Co je to vlastně internet

Internet je celosvětová počítačová síť, která spojuje jednotlivé menší sítě, pomocí sady protokolů zvaných IP (Internet Protocol). Pro upřesnění, protokolem je v počítačové terminologii myšlena soustava pravidel – obvykle tedy norma komunikace. Název internet pochází z anglického jazyka, ze slova network (síť), podle něhož končily tradičně názvy amerických počítačových sítí – například Arpa-net, a mezinárodní (původně latinské) předpony inter (mezi), vyjadřující, že internet propojil a vstřebal různé starší, dílčí, spe-

Obrázek 1.1: Internet je celosvětová počítačová síť.

cializované, proprietární a lokální sítě. Internet slouží k přenášení informací a poskytování mnoha služeb, jako jsou například elektronická pošta, chat, webové stránky, sdílení souborů, on-line hraní her, vyhledávání, katalogizace ad. Otázkou zůstává, co je to vlastně internet fyzicky? Mohli bychom využít přírůstek k železničním tratím a vlečkám. Na počátku, ještě v 19. století, vznikla tu a tam nějaká ta osamocená lokální trať. Později se koleje těchto tratí začaly propojovat, překročily hranice krajů a posléze i hranice států. Nakonec jsme dospěli k dnešnímu stavu, kdy propojení kolejí opřádající Evropský kontinent teoreticky dovoluje, aby vlak jel z libovolného místa kamkoliv jinam. A s internetem je to podobné.

Napřed byly samostatné počítače, pak vznikly lokální sítě, ty se vzájemně propojovaly ve větší a větší celky, až pavučina sítí opředla celou zeměkouli. Vznikla tak možnost komunikace z každého počítače na libovolný jiný. Internet můžeme tedy v nejširším slova smyslu považovat za jakousi celosvětovou počítačovou síť. Internet může pro lidstvo znamenat takový přínos, jako zavedení písma či vynález knihtisku. Zatímco písmo (přesněji jeho obrázkové ekvivalenty) existuje tisíce let, knihtisk pár set let, internet je tu velmi krátce. Jeho historie se stále ještě dá spíše než na desetiletí počítat na jednotlivé roky.

1.2 Historie internetu

Historie internetu je velice košatá a vydala by na samostatnou odbornou publikaci, proto se o ní zmíníme jen krátce. Počátky

internetu započaly u myšlenky vytvoření počítačové sítě, která by spolehlivě propojila strategické, vojenské, vládní a akademické počítače, tak, aby zároveň dokázala přežít jaderný úder či jiné hrozby. Zájmem tvůrců bylo také to, aby síť byla co nejméně zranitelná. Byla navržena bez hlavního řídicího centra. Skládala se z řady vzájemně propojených uzlů rovnocenné důležitosti. Posílaná data se na dobu přenosu rozdělí na několik samostatných částí nazývaných pakety.

Každý z paketů je vybaven údajem o adresátovi a tvoří tak de facto autonomní zprávu, která cestuje k cíli samostatně, svou vlastní cestou, nezávisle na ostatních paketech. V případě zničení jedné z přenosových cest může paket bez problémů dojít k adresátovi alternativní cestou – přes zbývající zachovalé uzly. A to je vlastně základ koncepce internetu, jak ji známe dodnes.

Důležité mezníky ve vývoji internetu

V období vývoje internetu od roku 1969 až po současnost docházelo k bouřlivému vývoji, technologickému postupu a aplikaci řady nových technologií. Uvedme si nyní výběr jen těch nejdůležitějších okamžiků.

1969 – vytvořena experimentální síť ARPANET, první pokusy s přepojováním uzlů

1972 – Ray Tomlinson vyvíjí první e-mailovou aplikaci

1980 – experimentální provoz protokolu TCP/IP v síti ARPANET

1984 – vyvinut DNS (Domain Name System)

1987 – vzniká označení sítě jako internet

1990 – končí ARPANET

1991 – nasazení WWW (World Wide Web) v evropské laboratoři CERN

1994 – internet přechází z rukou vědců

do komerčního užití

1996 – překonáno 55 milionů uživatelů na světě

2000 – 250 milionů uživatelů

2006 – více než miliarda uživatelů

Obrázek 1.2: Vědci budující ARPANET.

1.3 Jak internet funguje

Internet nemůže fungovat pouze sám o sobě, ale je tvořen propojením jednotlivých počítačů pomocí kabelů a síťových prvků. K fungování internetu je zapotřebí několika protokolů a síťových služeb. Funkce všech částí internetu nelze popsat dopodrobna, neboť jde o obsah studia vysokých škol, povězte si tedy alespoň základní informace o pojmech, se kterými se na internetu můžete snadno setkat.

Internetový protokol TCP/IP

Protokolová struktura TCP/IP je definována jako sada protokolů pro komunikaci v počítačové síti, jež se využívá zejména na internetu, ale také v běžných počítačových sítích. Jde vlastně o komunikační protokol, což je množina pravidel, které určují podobu a význam jednotlivých zpráv při komunikaci. Vzhledem ke složitosti problémů je síťová komunikace rozdělena do tzv. vrstev, které znázorňují hierarchii činností. Výměna informa-

cí mezi vrstvami je přesně definována. Každá vrstva využívá služeb vrstvy nižší a poskytuje své služby vrstvě vyšší. Celkový význam zkratky TCP/IP je Transmission Control Protocol/Internet Protocol. Komunikace mezi stejnými vrstvami dvou různých systémů je řízena komunikačním protokolem za použití spojení vytvořeného sousední nižší vrstvou. Architektura umožňuje možnost výměny protokolů jedné vrstvy bez dopadu na ostatní. Architektura TCP/IP je členěna do čtyř vrstev (narozdíl od referenčního modelu ISO/OSI se sedmi vrstvami): aplikační vrstva (application layer), transportní vrstva (transport layer), síťová vrstva (network layer) a vrstva síťového rozhraní (network interface).

Protokol TCP

TCP protokol (Transmission Control Protocol) je jeden ze základních ze sady protokolů Internetu, typicky představuje transportní vrstvu komunikace. Použitím TCP protokolu mohou aplikace na počítačích zapojených do počítačové sítě vytvořit mezi sebou spojení, přes které lze přenášet data. Protokol garantuje spolehlivé doručování a doručování ve správném pořadí. TCP také rozlišuje data pro vícenásobné, současně běžící aplikace (například webový server a e-mailový server) běžící na stejném počítači. TCP podporuje mnoho na internetu populárních aplikačních protokolů a aplikací, včetně WWW, elektronické pošty a SSH (Secure Shell).

Protokol IP

IP protokol (Internet Protocol) je datový protokol používaný pro přenos dat přes paketové sítě. Data se pomocí IP posílají sítí po blocích nazývaných datagramy (jedná se o název pro datový paket speci-

fický pro prostředí protokolu IP). Jednotlivé datagramy putují sítí zcela nezávisle, na začátku komunikace není potřeba navazovat spojení či jinak předpřipravit cestu datům, přestože spolu třeba příslušné stroje nikdy předtím nekomunikovaly. IP protokol v doručování datagramů poskytuje nespolehlivou službu, označuje se také jako služba nejlepšího úsilí; tj. všechny stroje na trase se datagram snaží podle svých možností poslat blíže k cíli, ale nezaručují praktické doručení do cíle. Datagram vůbec nemusí dorazit, může být naopak doručen několikrát a IP protokol neručí ani za pořadí doručených datagramů.

Identifikace počítačů v internetu

Kterékoli síťové rozhraní komunikující prostřednictvím protokolu IP má přiřazeno jednoznačný identifikátor, tzv. IP adresu. IP adresa je v rámci internetu zásadní věcí a je dobré vědět, co IP znamená. V každém datagramu je pak uvedena IP adresa odesílatele i příjemce. Na základě IP adresy příjemce pak každý počítač na trase provádí rozhodnutí, jakým směrem paket odeslat, tzv. směrování (routing). To mají na starosti zejména specializované stroje označované jako směrovače (routery). Pro snadnou orientaci byl zaveden systém pojmenování domén, tzv. DNS. Doménová jména se v tomto systému překládají na IP adresy a naopak. Použitelnost je mnohem lepší, uživatelé si nemusejí pamatovat dlouhá čísla, pamatují si názvy.

Domény

Domény jsou vlastně IP adresy převedené na text. Jméno počítače se skládá z domén oddělených tečkou, např. *http://mail.volny.cz*. Doména nejvyšší úrovně je vpravo (cz), doména druhé

výrobě a je jakýmsi jedinečným rodným číslem. MAC adresa přidělená výrobcem je vždy celosvětově jedinečná. Z hlediska přidělování je rozdělena na dvě poloviny. O první polovinu musí výrobce požádat centrálního správce adresního prostoru a je u všech karet daného výrobce stejná (či alespoň velké skupiny karet, velcí výrobci mají k dispozici několik hodnot pro první polovinu). Výrobce pak každé vyrobené kartě či zařízení přiřazuje jedinečnou hodnotu druhé poloviny adresy. MAC adresa může mít třeba takovýto tvar: 00-11-09-95-26-FE.

Protokol HTTP – hypertext

HTTP (Hyper Text Transfer Protocol) je internetový protokol určený původně pro výměnu hypertextových dokumentů ve formátu HTML (HyperText Markup Language). Tento protokol je spolu s elektronickou poštou tím nejvíce používaným a zasloužil se o obrovský rozmach internetu v posledních letech. HTTP používá jako některé další aplikace tzv. jednotný lokátor prostředků URL (Uniform Resource Locator), který specifikuje jednoznačné umístění nějakého zdroje v Internetu. K protokolu HTTP existuje také jeho bezpečnější verze označovaná jako HTTPS, která umožňuje přenášená data šifrovat a tím chránit před odposlechem či jiným narušením. Protokol funguje způsobem dotaz–odpověď. Uživatel (pomocí programu, obvykle internetového prohlížeče) pošle serveru dotaz ve formě čistého textu, obsahujícího označení požadovaného dokumentu, informace o schopnostech prohlížeče apod. Server poté odpoví pomocí několika řádků textu popisujících výsledek dotazu (zda se dokument podařilo najít, jakého typu dokument je atd.), za kterými následují data samotného požadovaného dokumentu.

WWW a brouzdání

World Wide Web (WWW, také pouze zkráceně web), ve volném překladu celosvětová pavučina, je označení pro aplikace internetového protokolu HTTP. Je tím myšlena soustava propojených hypertextových dokumentů. V češtině se slovo web často používá nejen pro označení celosvětové sítě dokumentů, ale také pro označení jednotlivé soustavy dokumentů dostupných na tomtéž webovém serveru nebo na téže internetové doméně nejnižšího stupně (internetové stránce). Dokumenty umístěné na počítačových serverech jsou adresovány pomocí URL, jehož součástí je i doména a jméno počítače. Název naprosté většiny těchto serverů začíná zkratkou WWW, i když je možné používat libovolné jméno vyhovující pravidlům URL. Protokol HTTP je dnes již používán i pro přenos jiných dokumentů, než jen souborů ve tvaru HTML a výraz World Wide Web se postupně stává pro laickou veřejnost synonymem pro internetové aplikace.

Další internetové služby, protokoly a aplikace

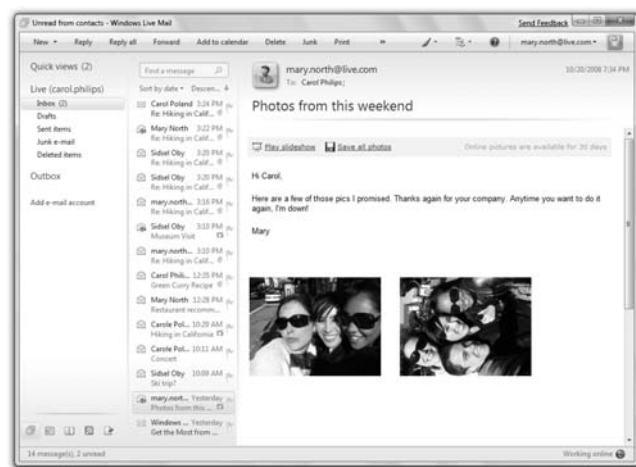
V rámci internetu se využívají i další pojmy a protokoly, přičemž větší část uživatelů se v budoucnu s některými z nich setká. Podívejme se tedy na další a doplňující služby, které jsou nedílnou součástí internetu.

Internetový prohlížeč

Program umožňující komunikaci s HTTP serverem a zpracování přijatého kódu (HTML, XHTML, XML apod.), který podle daných standardů zformátuje a zobrazí webovou stránku. Textové prohlížeče zobrazují stránky jako text, obvykle velmi jednoduše formátovaný. Grafické prohlížeče umožňují složitější formátování stránky včetně zobrazení obrázků.

Obrázek 1.4: Typické prostředí internetového prohlížeče.

Obrázek 1.5: E-mailový klient Windows Mail.

Typickými příklady jsou Internet Explorer, Mozilla Firefox, Opera ad.

E-mailový klient

Počítačový program sloužící ke stažení, odeslání a obecně k veškeré práci s elektronickou poštou. Často je součástí těchto programů také časový organizér, data-

báze kontaktů a další pokročilé funkce. Nejznámějším programem podobného druhu je Microsoft Outlook, neméně oblíbené pak jsou Windows Mail, Mozilla Thunderbird apod.

IM klient (Instant Messaging)

Instant messaging (zkratka IM) je internetová služba, umožňující svým uživatelům sledovat, kteří jejich přátelé jsou právě připojeni, a dle potřeby jim posílat zprávy, chatovat, přeposílat soubory mezi uživateli a i jinak komunikovat. Hlavní výhodou oproti používání např. e-mailu spočívá v principu odesílání a přijímání zpráv v reálném čase. Jinými slovy zpráva je doručena ve velmi krátké době od odeslání (většinou v rámci stovek mili-

sekund). Nejpoužívanějším IM klientem v ČR je ICQ.

Telefonování přes internet

Tato služba je uživateli internetu využívána stále více. Jednak šetří peníze, zejména při volání v rámci celého světa a navíc již není doba, kdy by lidé udržovali pevné telefonní linky. Volat si můžete jak mezi počítači připojenými do internetu, tak i z počítače na pevnou linku nebo na mobil. Skrze specializované programy lze také posílat textové a multimediální zprávy.

FTP protokol

FTP (File Transfer Protocol) je protokol aplikační vrstvy z rodiny TCP/IP, je určen pro přenos souborů mezi počítači, na kterých mohou běžet velmi rozdílné operační systémy. Typické použití FTP protokolu je v rámci umístování web stránek na vzdálený server.

Server

Server je v informatice obecné označení pro proces nebo systém, který poskytuje nějakou službu. Služba je obvykle realizována některým aplikačním sřovým protokolem, jako je například HTTP (web server) nebo LPD (tiskový server). Jako server se také označuje samotný počítač (tedy hardware), který tyto činnosti vykonává. Pod pojmem server se tedy nemusí ukrývat pouze fyzický a extrémně výkonný počítač, ale také služba, která běží na konkrétním počítači vedle desítek dalších služeb.

SMTP, POP3 a IMAP

Všechny tyto protokoly slouží k práci s elektronickou poštou, zejména pak souvisí se stahováním a odesláním elektronické pošty mezi serverem a uživatelem

Obrázek 1.6: Server může být fyzický počítač nebo internetová služba.

vým počítačem, mobilem nebo kapesním počítačem. Simple Mail Transfer Protocol zkráceně SMTP je internetový protokol určený pro přenos zpráv elektronické pošty (e-mailů) mezi stanicemi. Protokol zajišťuje doručení pošty pomocí přímého spojení mezi odesílatelem a adresátem; zpráva je doručena do tzv. poštovní schránky adresáta, ke které potom může uživatel kdykoli (off-line) přistupovat (vybírat zprávy) pomocí protokolů POP3 nebo IMAP. POP3 (Post Office Protocol verze 3) je internetový protokol, který se používá pro stahování e-mailových zpráv ze vzdáleného serveru na klienta. IMAP (Internet Message Access Protocol) je protokol pro přístup k e-mailovým schránkám. Na rozdíl od protokolu POP3 je optimalizován pro práci v dlouhodobě připojeném režimu, kdy zprávy zůstávají

uloženy na serveru a průběžně se stahují, když jsou potřeba. Rozdíly zahrnují podporu pro práci více připojených klientů zároveň, uchovávání stavů zpráv na serveru, podporu více složek a prohledávání zpráv na straně serveru.

1.4 Co je potřeba ke zprovoznění internetu na všem PC

K tomu, aby na vašem počítači fungoval internet, je nutné splnit několik málo podmínek. Nejde o žádné zásadní požadavky, pouze o to nejnutnější, bez čeho by internet nefungoval nebo fungoval špatně.

1. Základem je počítač s prakticky jakýmkoli operačním systémem. Ideální je, pokud má počítač výkonovou rezervu, ale provozování internetu není nijak zásadně výkonově náročné.
2. Internet lze využívat také na mobilních zařízeních, jako je mobilní telefon, kapesní počítač (PDA), komunikátor apod. Využívání internetu na těchto platformách je dalším krokem internetové gramotnosti. První se seznámte s internetem na PC.
3. Na počítači budete potřebovat vhodný internetový prohlížeč, o různých programech pro maximální využití internetu a také o jejich ovládní se dočtete dále v knize.
4. V neposlední řadě budete nutně potřebovat připojení k internetu. Ač je tento bod stejně důležitý jako počítač nebo prohlížeč webových stránek, záměrně jej uvádíme na posledním místě. V následující kapitole se totiž dočtete, jakým způsobem se na internet připojit, jak službu objednat a jaké jsou rozdíly mezi jednotlivými typy připojení.

1.5 Na co si dát na internetu pozor

Ihned v úvodu publikace je dobré zmínit hrozby s internetem spojené. Ne, nemusíte se bát, obavy nejsou na místě. Na místě je obezřetnost a hlavně dodržování určitých pravidel. Jaké hrozby vám tedy na internetu hrozí a jak se jim efektivně bránit?

Viry

Jako virus se v oblasti počítačové bezpečnosti označuje program, který se dokáže sám šířit bez vědomí uživatele. Pro množení se vkládá do jiných spustitelných souborů či dokumentů. Takový program se tedy chová obdobně jako biologický virus, který se šíří vkládáním svého kódu do živých buněk. V souladu s touto analogií se někdy procesu šíření viru říká nakažení či infekce a napadenému souboru hostitel. Viry jsou jen jedním z druhů tzv. malware, zákeřného software. V obecném smyslu se jako viry (nesprávně) označují i např. červi a jiné druhy malware.

Zatímco některé viry mohou být cíleně ničivé (např. mazat soubory na disku), mnoho jiných virů je relativně neškodných popřípadě pouze obtěžujících. U některých virů se ničivý kód spouští až se zpožděním (např. v určité datum či po nakažení určitého počtu jiných hostitelů), což se někdy označuje jako (logická) bomba. Nejdůležitějším negativním důsledkem šíření virů je však samotný fakt jejich reprodukce, která zatěžuje počítačové systémy a plýtvá jejich zdroji. Některé viry mohou být takzvané polymorfní (každý jeho „potomek“ se odlišuje od svého „rodiče“). Viry se na rozdíl od červů sami šířit nemohou. Dnes jsou klasické počítačové viry na jistém ústupu oproti červům, které se šíří prostřed-

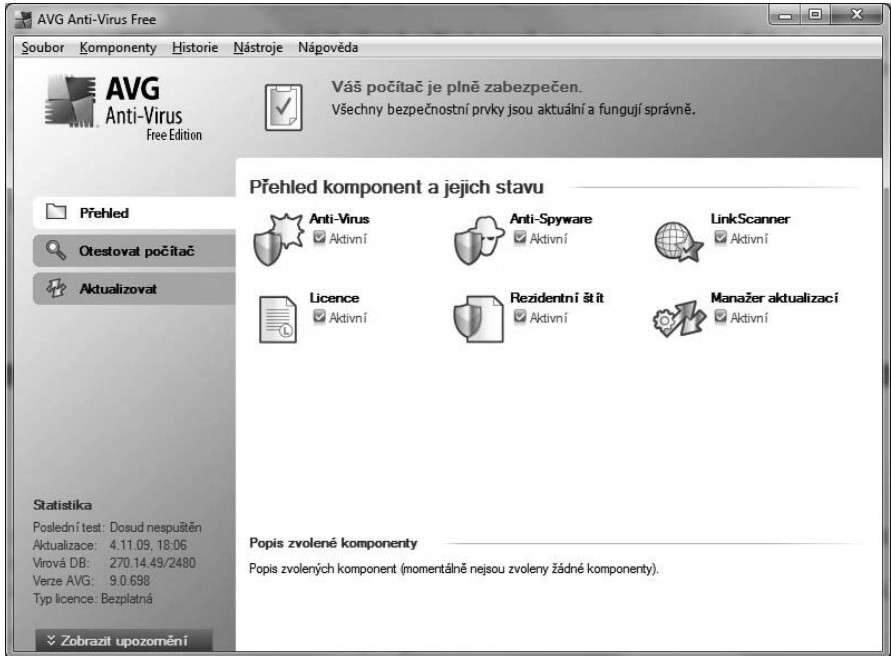
nictvím počítačových sítí, hlavně Internetu. Některé antivirové programy se proto snaží chránit počítač i před jinými, nevírovými hrozbami.

Spyware

Spyware je program, který využívá internetu k odesílání dat z počítače bez vědomí jeho uživatele. Někteří autoři spyware

mě řada uživatelů nesouhlasí s existencí a legálností jakéhokoliv spyware.

Spyware se často šíří jako součást shareware, a to jako adware nebo bez vědomí uživatelů (ale s vědomím autorů programu). Jakmile si takový program nainstalujete a spustíte, nainstaluje se do systému také spyware. Často se to týká například clientských programů pro peer to peer sítě umož-

Obrázek 1.7: Prostředí antivirového programu.

se hájí, že jejich program odesílá pouze data typu přehled navštívených stránek či nainstalovaných programů za účelem zjištění potřeb nebo zájmů uživatele a tyto informace využít pro cílenou reklamu. Existují ale i spyware odesílající hesla a čísla kreditních karet nebo spyware fungující jako zadní vrátka. Protože lze jen těžko poznat, do které skupiny program patří, a vzhledem k postoji k rekla-

ňující stahování hudby a videa od ostatních uživatelů. Spyware patří mezi malware, tedy programy, které na počítači běží bez vědomí uživatele a nějakým způsobem jej poškozují, nebo zhoršují jeho funkci. Spyware představuje z hlediska bezpečnosti dat velkou hrozbu, protože odesílá různé informace (historii navštívených stránek, hesla) z vašeho počítače určenému uživateli, který tyto informace dále zpracovává.

Spam

Spam je nevyžádané masově šířené sdělení (nejčastěji reklamní) šířené internetem. Původně se používalo především pro nevyžádané reklamní e-maily, postupem času tento fenomén postihl i ostatní druhy internetové komunikace – např. diskuzní fóra, komentáře nebo instant messaging. Od 7. září 2004 začal platit nový Zákon o některých službách informační společnosti (č. 480/2004 Sb.), který problematiku spamu upravuje a vyžaduje prokazatelný souhlas příjemce zprávy. Dohledem nad dodržováním zákona byl pověřen Úřad pro ochranu osobních údajů. Tento zákon byl postupně novelizován, a to v letech 2005 a 2006.

Podle zákona se za obchodní sdělení nepovažují údaje umožňující přímý přístup k informacím o činnosti fyzické či právnické osoby nebo podniku, zejména doménné jméno nebo adresa elektronické pošty; za obchodní sdělení se dále nepovažují údaje týkající se zboží, služeb nebo image fyzické či právnické osoby nebo podniku, získané uživatelem nezávisle.

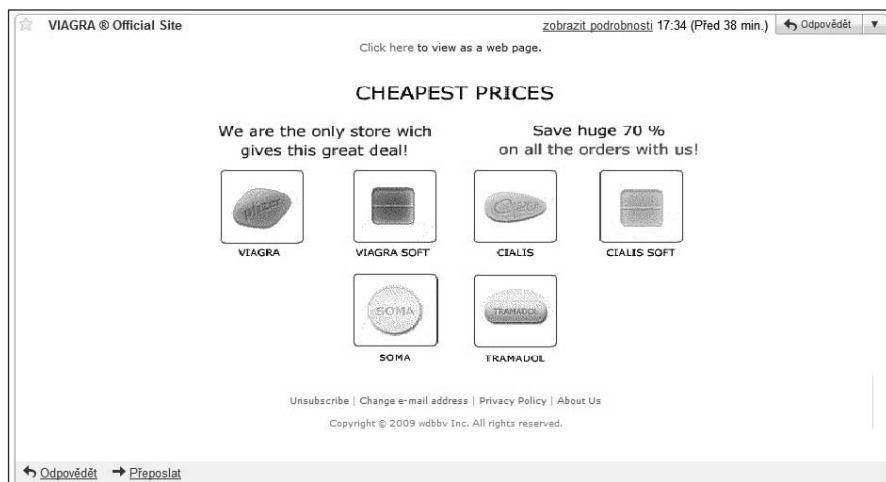
Obchodní sdělení může prodejce zaslat, když:

1. je adresátem jeho zákazník, i) který zasílání podobných sdělení v minulosti neodmítl, ii) sdělení týká obdobného zboží či služeb,
2. adresát obchodníkovi poskytl informovaný souhlas

Phishing neboli podvodné stránky

Phishing je podvodná technika používaná na Internetu k získávání citlivých údajů (hesla, čísla kreditních karet apod.) od obětí útoku. Jejím principem je rozeslání e-mailových zpráv, které se tváří jako oficiální žádost banky či jiné podobné instituce a vyzývají adresáta k zadání jeho údajů na odkazovanou stránku. Tato stránka může například napodobovat přihlašovací okno internetového bankovníctví a uživatel do něj zadá své přihlašovací jméno a heslo. Tím tyto údaje prozradí útočníkům, kteří jsou poté schopni mu z účtu vykrást peníze.

Existuje několik úrovní boje s phishingem: na uživatelské úrovni zejména osvě-

Obrázek 1.8: Typický e-mail obsahující spam, čili nevyžádanou poštu.